PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

Citiți în pag. 4, 5, 8

Știrile și reportajele de la Melbourne

primite de la trimisul nostru special Radu Urziceanu

ANUL XII Nr. 2925 ★ Sîmbătă 24 noiembrie 1956 ★ 8 pagini 25 bani

4.514 sportivi din 67 de țări și 110.000 spectatori au sărbătorit la Melbourne deschiderea Jocurilor Olimpice

MELBOURNE 22 (Agerpres) Corespondență specială: *La 22 noiembrie, în orașul Melbourne, de cealaltă parte a ecuatorului, în îndepărtata Australie, s-a deschis cea de a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice, simbol al înfrățirii în pace și prietenie a tineretului sportiv de toate națiile și credințele, de pe planeta noastră. In această zi solemnă, așteptată cu nerăbdare de iubitorii de sport din toate țările lumii, orașul Olimpiadei s-a trezit sub un cer senin pe care a reapărut, după două zile de ploaie și frig, un soare strălucitor. O briză ușoară ce suflă dinspre Pacific face să fluture în jurul stadionului olimpic flamurile celor 67 de țări participante. Incă din zori, mii de locuitori ai orașului, turiști și vizitatori așteptau deschiderea porților stadionului. Mulți dintre ei și-au petrecut noaptea aici pentru a ocupa un loc cît mai bun. In satul olimpic e o animație tinerească. Atleții și-au lăsat ținuta de antrenament și se pregătesc pentru defilare. 160 de autobuse aliniate pe o distanță de cîțiva kilometri în apropierea satului olimpic sînt gata să transporte sportivii la Cricket Ground. In cursul nopții au sosit ultimele delegații: 27 de columbieni, 11 peruvieni, 5 turci și 4 portughezi. Numărul participanților la jocuri a urcat la 4.514.*

ZI DE SĂRBĂTOARE

In oraș, toate magazinele sînt închise ca într-o zi de sărbătoare și numai pe largile bulevarde circulă mașini și mulțimea din ce în ce mai numeroasă cu cît se apropie ora de începere. La ora 10 dimineața s-au deschis porțile stadionului și în cîteva minute peluzele populare au fost arhipline. De departe se aude rumoarea stadionului. Două fanfare execută pentru public diverse melodii. Muzicanții formează pe gazon cele 5 cercuri olimpice. Mulțimea izbucnește în aplauze cînd își fac apariția cei 12 heralzi olimpici care se opresc la picioarele micii tribune albe de unde se va rosti jurămîntul. După ora prînzului nu a mai rămas nici un loc neocupat; sînt aici 110.000 de oameni. Mulțimea așteaptă nerăbdătoare începerea festivității de deschidere a Jocurilor Olimpice. La ora 15 precis un automobil negru, deschis, în care se află ducele de Edinburgh, intră pe stadion prin poarta de maraton și după ce face un tur de pistă se oprește în fața tribunei oficiale. La ora 15,30 heralzii sună din trompetele de argint, anunțînd defilarea delegațiilor participante la Olimpiadă. Pe stadion pătrunde în frunte, după tradiție, delegația Greciei, care este viu aplaudată. Steagul țării unde s-au născut Olimpiadele este purtat de atletul George Rubanis. Defilează apoi prin fața tribunelor, în ordinea alfabetică engleză, celelalte reprezentative olimpice: Afganistan, Argentina, Austria, Bahamas, Belgia, Bermuda, Brazilia, Guiana Britanică, R.P. Bulgaria, Birmania, Canada, Ceylon, Chile, Columbia, Cuba, R. Cehoslovacă, Danemarca, Etiopia, Fiji, Finlanda, echipa ciankaișistă, Franța, Germania, Marea Britanie, Hong-Kong, R.P. Ungară, Islanda, India, Indonezia, Iran, Irlanda, Israel, Italia, Jamaica, Japonia, Kenia, Coreea de Sud, Liberia, Luxemburg, Malaia, Mexic, Noua Zeelandă, Nigeria, Borneo de Nord, Norvegia, Pakistan, Peru, Filipine, R.P. Polonă, Portugalia, Port-Rico, R. P. Romînă, Singapore, Africa de Sud, Suedia, Tailanda, Trinidad, Turcia, Uganda, Uruguay, S.U.A., U.R.S.S., Venezuela, Vietnam, R.P.F. Iugoslavia. Defilarea a fost închisă de echipa Australiei, țara gazdă.

Parada echipelor din 67 de țări a oferit un spectacol de neuitat prin coloritul viu și variat al costumelor, prin ținuta impecabilă a sportivilor, prin voioșia care a domnit tot timpul. De un mare succes s-a bucurat delegația Uniunii Sovietice. Sportivii sovietici erau foarte eleganți; băieții în haine albe și fetele în bluze și fuste albastre. Spectatorii și membrii celorlalte delegații i-au primit cu aplauze furtunoase.

Membrii delegației romîne îmbrăcați în costume albastru-gri au cules de asemenea ovațiile publicului pentru ținuta lor perfectă. Iolanda Balaș, recordmana mondială la săritura în înălțime a fost strigată din tribune și i s-a făcut o călduroasă manifestație de simpatie. O scenă care a plăcut mult publicului a fost atunci cînd sportivii americani, care îi precedau pe cei sovietici, s-au oprit, au scos aparatele de fotografiat și chiar acolo pe pistă și-au făcut mai multe fotografii împreună cu cei mai renumiți campioni din echipa U.R.S.S.

Delegațiile de participanți la Olimpiadă s-au aliniat apoi pe terenul verde din centrul stadionului. Președintele Comitetului olimpic de organizare, Wilfred Kent Hughes, a salutat pe participanți, urîndu-le bun venit în Australia. In cuvîntul său el a spus: „Prezența voastră aici pe stadion, este o dovadă că flacăra olimpică arde cu o strălucire din ce în ce mai mare. Fie ca Jocurile Olimpice din 1956 să dea întregii omeniri noi speranțe în lupta sa pentru prietenia tot mai strînsă a popoarelor".

SOSEȘTE FLACĂRA

La ora 16,33 (ora locală) ducele de Edinburgh a declarat deschisă cea de a XVI-a Olimpiadă. Pe catarg se înalță încet, profilîndu-se pe cerul azuriu steagul alb, olimpic, cu cele 5 cercuri înlănțuite care simbolizează înfrățirea continentelor și raselor. 5.000 de porumbei au zburat fîlfîind cîteva minute ca un nor alb deasupra stadionului. Apoi 21 de salve de tun anunță cel mai interesant moment al ceremoniei: sosirea flăcării care a fost aprinsă cu 3 săptămîni în urmă în Grecia, la poalele muntelui Olimp. In Australia, flacăra olimpică a fost adusă cu avionul și din orașul Cairns pînă la Melbourne 2.830 de atleți au purtat-o cîte o milă fiecare. Ultimul schimb al ștafetei este tînărul atlet australian Ron Clark. El apare pe pista de zgură roșie cu torța aprinsă în mînă.

MOMENTUL CEL MAI SOLEMN

Mai mulți sportivi rup rîndurile și îl înconjoară pe tînărul

(Continuare în pag. 8)

COMENTARIUL ZILEI...

După o luptă aprigă cu norii și cu ploaia, soarele văratic australian a fost primul învingător al celei de a XVI-a Olimpiade. Putea oare globul ceresc de foc să nu se alăture zecilor de mii de spectatori la solemnitatea aprinderii pe stadion a flacării oferite de data aceasta din dogoarea sa, unor prometei moderni, înarmați cu lupe și obiective uriașe? Si iată că în ziua deschiderii Jocurilor, căldura a poposit irezistibilă în orașul Olimpiadei, aducînd și primele ei neplăceri: accesele de insolație. După cum ne-a comunicat trimisul nostru special la Melbourne, **Radu Urziceanu**, festivitatea de deschidere s-a soldat, printre altele, și cu vreo ...200 de leșinuri, astfel că ambulanțele sanitare au avut de la început și din plin de lucru.

Atmosfera caldă — la figurat și la propriu — a caracterizat începutul jocurilor. De aceea, primele starturi, primele performanțe și recorduri, chiar și primii eroi ai Olimpiadei — campionii — n-au putut estompa momentele emoționante pe care le-au trăit spectatorii în ziua solemnei festivități de pe Criket-Ground. Americanii au fraternizat cu sovieticii, albii cu negrii, cu galbenii, ca într-o mare comunitate, ca într-o adevărată familie reunită sub flamura olimpică. O dată în plus s-a dovedit că sportul poate clădi punți trainice de înțelegere între oameni, poate crea un limbaj comun în care cuvîntul „pace" să dețină locul de frunte.

Sub acest aspect, a XVI-a Olimpiadă a pornit la drum cu auguri din cei mai buni. Tineri vînjoși, adunați din toate colțurile lumii au pornit la luptă, dar nu pe cîmpuri de bătălie, ci pe terenuri pașnice cu gazon, pe piste de zgură, în apa limpede și cristalină a bazinelor de înot. Trompetele lor n-au cîntat marșuri războinice, ci au intonat imnuri închinate păcii și iubirii, iar cuvintele și gîndurile lor s-au unit sub tremurul sacru al flacării rupte din astrul veșnic viu, în jurămîntul de a păstra neîntinate nobilele idei olimpice, de a se întrece cinstit, de a fi și de a rămîne prieteni...

Imaginile a două zile olimpice pot furniza subiectul unei cărți și nici decum nu pot fi — înserate măcar — într-un articol de ziar.

Ieri la amiază i-am cunoscut pe primii campioni: V. Kuț, Ch. Dumas, O. Fikotova. Deși în fața lor nu s-au dărîmat — ca în antichitate — porțile cetăților, numele lor au fost pe buzele tuturor și vor rămîne scrise în cartea de onoare a sportului mondial. Un moment emoționant a fost atunci cînd faimosul Jesse Owens, spectator de data aceasta la întrecerile cărora le-a dat atîta strălucire cu 20 de ani urmă, l-a felicitat pe primul campion olimpic de atletism.

In absența natației, sport aproape național în Australia, atletismul a constituit clou-ul întrecerilor de vineri. Și dacă victoriile obținute de Vladimir Kuț la 10.000 m. și de Charles Dumas la săritura în înălțime au fost oarecum așteptate, mai mult chiar, cei doi ca deținători ai recordurilor lumii aveau datoria „morală" să cîștige, în schimb cucerirea medaliei olimpice de aur la aruncarea discului de către studenta cehoslovacă Olga Fikotova este considerată ca o mare surpriză. Specialiștii spun că, chiar dacă Ponomareva — favorita probei — nu ar fi fost accidentată la umăr, cu greu ar fi învins-o pe Fikotova în forma strălucită arătată de aceasta ieri.

O impresie extraordinară a produs nu numai alergarea dar și maniera în care a cîștigat Vladimir Kuț cursa de 10.000 m. Marele sportiv sovietic a condus tot timpul de-a lungul celor 25 de ture de stadion. Iată ce a declarat el reprezentanților presei, după victorie: „Și totuși aceasta n-a fost cea mai dură cursă din cariera mea. Dar prezența englezului Pirie mi-a dat unele emoții la început. Aproape lipit de mine, Pirie nu pierdea nici un centimetru și aveam chiar impresia că-l lovesc cu cuiele de la pantofi. Simțindu-mă însă în cea mai bună formă am putut să controlez cursa și să cîștig. Aplauzele și încurajările publicului m-au purtat pur și simplu spre victorie".

„Cursa a fost foarte rapidă și mărturisesc că am fost surprins de formidabilul sprint final al lui Vladimir Kuț" a declarat Kovacs adăugînd că el credea în victoria lui Pirie.

TELEGRAME

MELBOURNE
Heidelberg

LOTULUI OLIMPIC AL R. P. R.

„In numele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, precum și în numele tuturor sportivilor din R. P. R. vă urăm din toată inima deplin succes. Urmărim cu încredere și dragoste eforturile voastre de a reprezenta cît mai demn culorile scumpei noastre patrii.

Rugăm transmiteți tuturor sportivilor și tehnicienilor că întreg poporul nostru salută cu toată dragostea pe reprezentanții săi cu ocazia deschiderii Jocurilor Olimpice".

ION VAIDA
vicepreședinte al C.C.F.S./C.M.

MELBOURNE
Heidelberg

LOTULUI OLIMPIC AL R. P. R.

„In numele Comitetului Olimpic Romîn urăm succes deplin celei de a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice și salutăm cu toată simpatia pe reprezentanții R. P. R.".

COMITETUL OLIMPIC ROMIN
vicepreședinți: GH. TEODORESCU
CORNELIU MAÑESCU

Flacăra olimpică nu arde numai la Melbourne...

(Foto: L. TIBOR)

La cîteva ceasuri după ce flacăra adusă din Olimp fusese înălțată pe marele stadion din Melbourne, la 20.000 km. depărtare, la București se desfășura o solemnitate închinată Jocurilor Olimpice. Cei peste 5.000 de spectatori care au umplut pînă la refuz tribunele sălii Floreasca, au fost martorii unei ceremonii simple, dar de o adîncă semnificație: pe frumosul soclu construit în stil clasic și așezat pe înaltul tribunei a fost aprinsă flacăra olimpică. Ea va arde, întocmai ca și la Melbourne, pînă în seara zilei de 8 decembrie, ultima zi a întrecerilor olimpice.

Festivitatea a fost încadrată de întîlnirile din campionatul unui sport olimpic: baschetul. In sunetele cunoscutului marș sportiv, și-a făcut apariția în sală un grup de sportivi de frunte ai țării. In primul rînd pășea maestrul emerit al sportului Dinu Cristea, cel care în atîtea rînduri, pe atîtea stadioane ale lumii, a propagat ideea olimpică a întrecerii pașnice, prietenești, între sportivii de pretutindeni. In urma lui veneau ceilalți membri ai gărzii de onoare a flăcării olimpice: maestrele emerite ale sportului Ella Zeller și Elena Jianu, maeștrii sportului Anica Țicu, Rodica Sădeanu, Jacqueline Zvonewski, Gh. Băcuț, Ștefan Roman, Constantin Dumitrescu, Vasile Tîță, Dumitru Cuc. După discursul rostit de prof. Gh. Teodorescu, vicepreședinte al Comitetului Olimpic Romîn, maestrul emerit al sportului Dinu Cristea — vizibil emoționat — a aprins flacăra olimpică. In liniștea care se coborîse asupra sălii au răsunat acordurile imnului olimpic.

In aceeași zi, în cinstea marelui eveniment al deschiderii Jocurilor, flacăra olimpică a fost aprinsă, cu fastul cuvenit și în alte mari orașe ale lumii: Roma, Moscova, Belgrad, Stockholm, New-York, Atena, Berlin și altele. Flacăra olimpică nu arde numai la Melbourne...